

Ifj. Bartha Árpád

Áfonya

Keserédes áfonya
roppan szét
fogaim között.

S egy gyermek
ráismer – rá –
az árnyéokra.

Az ég ásít, Holdja
ezüst ruhába
öltözött.

Nevetve nyúl oda,
az árnyat váltja
keze;

Szárnyakon csillog,
szendereg
bábjátéka,

Kezéből formál
szerelmet, az
éj szelleme.

Vida Dániel

Az élet szerzőjének

Én élni élek,
szabadon, nem látszat-szabadok között,
hazugság börtönében.

Én kérve kérlek,
kísérj utamon, minden fájdalom fölött,
e létnek sűrűjében.

Te, Aki formáltad a fényt
és adtál belém lehetetet.

Köszönöm, hogy élek,
hogy érzek, hogy nem félek,
mert szemeid felhők feletről kísérnek.

Érzem végtelen szereteted.

